

Word je gepest, praat er thuis en op school over!!
Je mag het niet geheim houden!!

Anti-Pestprotocol

Montessorischool Wageningen

Handel je: Veilig, Verantwoordelijk en Vriendelijk ?
en gebruik de 10 gouden regels:

10 gouden regels

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	2
1. Inleiding	3
1.2 Waarom een anti-pestprotocol?	3
2. Begripsomschrijvingen	4
2.1 Plagen en pesten, wat is daar het verschil tussen?	4
2.2 Voorbeelden van specifiek pestgedrag:	4
2.3 De betrokkenen	5
2.3.1 Het gepeste kind:	5
2.3.2 De pesters:	5
2.3.3 De meelopers en de andere kinderen	6
3. Te verwachten problemen bij de aanpak van pesten.	7
3.1 Bij het gepeste kind:	7
3.2 Bij de pester:	8
3.3 In de directe kind-omgeving:	8
3.4 Bij de ouders:	8
4. Uitgangspunten bij ons anti-pestprotocol	8
5. Inhoud anti-pestprotocol	9
5.1 maatregelen en procedure	9
5.2.1 Preventieve maatregelen:	9
5.1.2 Curatieve maatregelen:	10
5.2 De concrete pedagogische invulling als handvat van het pestprotocol	11
5.2.1 Hulp aan het gepeste kind:	11
5.2.2 Hulp aan de pester:	12
5.2.3 Hulp aan de zwijgende middengroep en de meelopers:	12
5.2.4 Hulp aan de ouders:	12
6. De 10 gouden regels met de 3 'V's'	13

1. Inleiding

1.2 Waarom een anti-pestprotocol?

Montessorischool Wageningen wil haar kinderen een veilig pedagogisch klimaat bieden, waarin zij zich harmonieus en op een prettige en positieve wijze kunnen ontwikkelen. De leerkrachten bevorderen deze ontwikkeling door het scheppen van een veilig klimaat en een prettige werksfeer in de klas en op het schoolplein. In veruit de meeste gevallen lukt dit door de geschreven en ongeschreven regels aan te bieden, deze te onderhouden, maar soms is het gewenst om duidelijke afspraken met de kinderen te maken. Een van die duidelijke regels is dat kinderen met respect met elkaar dienen om te gaan. Dat het niet altijd als vanzelfsprekend wordt ervaren, geeft aan dat we het kinderen moeten leren en daar dus energie in moeten steken. Ons pedagogisch uitgangspunt is dat alle kinderen met elkaar moeten *leren* omgaan. Hiervoor verwijzen wij naar ons “Pedagogisch Klimaat Montessorischool Wageningen”. Dit is de leidraad om gezamenlijk een veilig schoolklimaat te bereiken en te behouden en dus om pestgedrag te voorkomen. Daarnaast hebben wij onze wellevendheidslesjes volgens de Montessori methode en de methode “Sociale Talenten”, dat ingezet kan worden, als wij dat nodig achten.

Dat leerproces verloopt meestal vanzelf goed, maar het kan ook voorkomen dat een kind in een enkel geval systematisch door andere kinderen wordt gepest. Dan kan een kind zodanig in de knoop komen met zijn schoolomgeving, dat de regels van de school niet meer voldoende veiligheid bieden en daarmee de gewenste ontwikkeling onderbreken. In een dergelijk geval is het van groot belang dat de leerkracht onder ogen ziet, dat er een ernstig probleem in zijn of haar groep is. Onderzoek laat zien dat pesten niet alleen een negatieve interactie tussen pester(s) en het slachtoffer is, maar dat het een probleem is van de hele groep. In een klimaat waarin het pesten gedoogd wordt, worden ook de pedagogische structuur en de veiligheid daarin ernstig aangetast. Voor Montessorischool Wageningen is dat een niet te accepteren en ongewenste situatie. Dit protocol is een vastgelegde wijze waarop we het pestgedrag van kinderen in voorkomende gevallen benaderen. Het biedt alle betrokkenen duidelijkheid over de impact, ernst en ook specifieke aanpak van dit ongewenste gedrag.

Als school zijn wij ook wettelijk verplicht de volgende taken binnen het team te beleggen, om zorg te dragen voor veiligheid op school en als inspanning om het pesten tegen te gaan:

- het coördineren van het beleid in het kader van het tegengaan van pesten.
- het fungeren als aanspreekpunt in het kader van pesten.

In paragraaf 5 wordt dit verder uitgewerkt.

2. Begripsomschrijvingen

2.1 Plagen en pesten, wat is daar het verschil tussen?

Iemand op het schoolplein een stevige duw geven kan plagen zijn, maar het kan net zo goed gaan om echt pestgedrag. Wij spreken over plagen wanneer kinderen min of meer aan elkaar gewaagd zijn en het vertoonde gedrag een uitnodigend karakter heeft om iets terug te geven vanuit een onschuldige sfeer. Het gaat dan om een prikkelend spelletje, dat door geen van de betrokkenen als bedreigend of echt vervelend wordt ervaren. Er is sprake van een pedagogische waarde: door elkaar eens uit te dagen, leren kinderen heel goed om met allerlei conflicten om te gaan. Dat is een vaardigheid die ze later in hun leven van pas komt bij conflicthantering, waar iedereen in zijn leven mee te maken krijgt.

2.2 Voorbeelden van specifiek pestgedrag:

Verbaal:

- Vernederen: "Haal jij alleen de ballen maar uit de bosjes, je kunt niet goed genoeg voetballen om echt mee te doen".
- Schelden: "Viespeuk, etterbak, mietje" enz.
- Dreigen: "Als je dat doorvertelt, dan grijpen we je."
- Belachelijk maken, uitlachen bij lichaamskenmerken of bij een verkeerd antwoord in de klas. Kinderen een bijnaam geven op grond van door de kinderen als negatief ervaren kenmerken. (rooie, dikke, dunne, flapoor, enz)
- Gemene briefjes schrijven om een kind uit een groepje te isoleren of echt steun te zoeken om samen te kunnen spannen tegen een ander kind.
- Uitsluiten: "jij mag niet meedoen" of "als jij met hem/haar speelt, ben ik niet meer je vriend(in).

Fysiek:

- Trekken en duwen of zelfs spugen.
- Schoppen en laten struikelen.
- Krabben, bijten en haren trekken.

Intimidatie:

- Een kind achterna blijven lopen of een kind ergens opwachten.
- Iemand in de val laten lopen, de doorgang versperren of klem zetten tussen de fietsen.
- Dwingen om bezit dat niet van jou is af te geven.
- Een kind dwingen bepaalde handelingen te verrichten, bijvoorbeeld geld of snoep meenemen.

Isolatie:

- Steun zoeken bij andere kinderen zodat het kind niet wordt uitgenodigd voor partijtjes en leuke dingetjes.
- Uitsluiten: het kind mag niet meedoen met spelletjes, niet meelopen naar huis, niet komen op een verjaardag.

Stelen of vernielen van bezittingen:

- Afpakken van schoolspullen, kleding of speelgoed.
- Beschadigen en kapotmaken van spullen: boeken bekladden, schoppen tegen en gooien met een schooltas, banden van de fiets lek steken.

Het specifieke van pesten is dus gelegen in het bedreigende en vooral systematische karakter. We spreken van pestgedrag als het daarnaast ook nog regelmatig gebeurt, waardoor de veiligheid van de omgeving van een kind wordt aangetast. De inzet van het pestgedrag is altijd macht door intimidatie. Bij dit echte pestgedrag zien we ook altijd de onderstaande rolverdeling terug bij een aantal betrokkenen.

2.3 De betrokkenen

2.3.1 Het gepeste kind:

Uit onderzoek blijkt dat kinderen gepest worden in situaties waarin pesters de kans krijgen om een slachtoffer te pakken te nemen. Er is dan al sprake van een onveilige situatie, waarbinnen een pester zich kan manifesteren en zich daarin ook nog verder kan ontwikkelen.

Kinderen die gepest worden, doen vaak andere dingen dan de meeste leeftijdgenoten in hun omgeving. Ze spelen een ander instrument, doen aan een andere sport of zitten op een andere clubje. Ze zijn goed in vakgebieden of juist niet goed. Er zijn helaas aanleidingen genoeg om door anderen gepest te worden mits de pesters daar de kans voor krijgen vanuit de situatie.

Veel kinderen die worden gepest hebben een beperkte weerbaarheid. Ze zijn niet in staat daadwerkelijk actie te ondernemen tegen de pestkoppen en stralen dat dan ook uit naar hun kwelgeesten. Vaak zijn ze angstig en onzeker in een groep, ze durven weinig of niets te zeggen, omdat ze bang zijn om uitgelachen te worden. Deze angst en onzekerheid worden verder versterkt door het ondervonden pestgedrag, waardoor het gepeste kind in een vicieuze cirkel komt waar het zonder hulp zeker niet uitkomt.

Gepeste kinderen voelen zich vaak eenzaam, hebben in hun gepeste omgeving geen vrienden om op terug te vallen en kunnen soms beter met volwassenen opschieten dan met hun leeftijdgenoten. Jongens die worden gepest, horen bijna nooit tot de motorisch beter ontwikkelde kinderen.

2.3.2 De pesters:

Kinderen die pesten zijn vaak juist fysiek en/of verbaal wel de sterksten uit de groep. Ze kunnen zich permitteren zich agressiever op te stellen en ze reageren dan ook met dreiging

van geweld of de indirecte inzet van geweld. Pesters lijken in eerste indruk populair te zijn in een klas, maar ze dwingen hun populariteit in de groep af door te laten zien hoe sterk ze zijn en wat ze allemaal durven.

Met het vertoonde pestgedrag gaat ze dat gemakkelijk af en ze krijgen andere kinderen mee bij het gedrag naar een slachtoffer. Pesters hebben ook feilloos in de gaten welke kinderen gemakkelijk aan te pakken zijn en als ze zich al vergissen, gaan ze direct op zoek naar een volgend slachtoffer. De zwijgende meerderheid en potentiële meelopers krijgen een keuze die onuitgesproken wordt opgelegd en die aan duidelijkheid niet te wensen overlaat: Je bent voor of je bent tegen me. Hier gaat een grote dreiging uit naar de gezamenlijke omgeving van pester en slachtoffer.

Alles is immers beter dan door de “machtige pester” zelf gepest te worden. De pesters stralen juist deze dreigende zekerheid met verve uit. Ze overtreden bewust regels en hebben vaak vaardigheden ontwikkeld om met hun daden weg te komen. Het profiel van de pester is sterk zelfbevestigend: hij ziet zichzelf als een slimme durfal die de dommerds de loef afsteekt en ze dat ook bij herhaling laat merken. “Wie maakt mij wat? ”, straalt de pester uit.

Het komt ook regelmatig voor dat de pester een kind is dat in een andere situatie zelf slachtoffer is of was van pesten. Om te voorkomen om weer mikpunt van pesten te worden, kan een kind zich bijvoorbeeld in een andere omgeving dan die van zijn slachtofferrol, vervolgens als pester gaan opstellen en manifesteren. “Laten pesten, doet pesten”.

Meisjes pesten over het algemeen minder openlijk dan jongens en vaak op een subtiele manier waarbij de uitdaging naar het gezag ter plekke niet echt aan de orde is. Ze pesten meer met woorden, maken geniepige opmerkingen of sluiten andere kinderen buiten. Meisjes opereren minder individueel en meer met groepsvorming in de zin van er al dan niet bij te horen. Fysiek geweld komt bij deze groep pesters over het algemeen veel minder voor.

Een succesvolle pester leert niet om zijn agressie op een andere manier te uiten dan door het ongewenste pestgedrag te vertonen. Ook pesters hebben last op termijn van hun pestgedrag. Door hun verkeerde, en vooral beperkte sociale vaardigheden, hebben zij vaak moeite om vriendjes op lange termijn te maken en een vriendschap op te bouwen en te onderhouden op andere gronden dan die van macht en het delen in die macht. Pesters maken een abnormale sociale ontwikkeling door met alle gevolgen van dien voor de pester zelf.

2.3.3 De meelopers en de andere kinderen

De meeste kinderen zijn niet direct betrokken bij pesten in de direct actieve rol van pester. Sommige kinderen behouden enige afstand en andere kinderen doen incidenteel mee. Dit zijn de zogenaamde “meelopers “. Er zijn ook kinderen die niet merken dat er gepest wordt, of er zijn kinderen die het niet willen weten dat er gepest wordt in hun directe (school) omgeving.

Het specifieke kenmerk van een meeloper is de grote angst om zelf in de slachtofferrol te geraken. Maar het kan ook zijn dat meelopers stoer gedrag wel interessant vinden en denken daardoor in populariteit mee te liften met de pester in kwestie.

Soms doen kinderen mee met pesten om een vriendje te kunnen behouden. Als kinderen actiever gaan mee- pesten in een grotere groep, voelen ze zich minder betrokken en

verantwoordelijk voor wat er met pesten wordt aangericht. Alles wat in een groep gebeurt laat het individueel denken meer en meer achter zich en zo kan met name groepsgedrag leiden tot excessen die achteraf voor iedereen inclusief de pesters onacceptabel zijn.

Het heeft absoluut zin om daadwerkelijk op te staan tegen het pesten. Zodra andere kinderen het gepeste kind te hulp komen of tegen de pesters zeggen dat ze moeten ophouden, kan de situatie aanzienlijk veranderen. Het pesten wordt dan al direct minder vanzelfsprekend en draagt bovendien grotere risico's met zich mee. De situatie voor met name meelopers verandert door het ongewenste karakter van het vertoonde pestgedrag. Het wordt duidelijk dat het geen groepsnorm is om mee te gaan in het pestgedrag. Meelopers horen graag bij de norm en de grote groep en zijn niet bereid en ook niet in staat om grote risico's te lopen waarvan ze de gevolgen niet kunnen overzien, dit in tegenstelling tot de ervaren pester.

Kinderen die pestgedrag signaleren en dit bij de leerkracht aangeven, vervullen dus een heel belangrijke rol. Ook de ouders kunnen een belangrijke rol spelen. Ouders van kinderen die gepest worden en die dit probleem met de school willen bespreken, zijn natuurlijk altijd emotioneel bij het onderwerp betrokken. De gevoelde onmacht bij deze ouders wordt door hen sterk ervaren en is niet altijd een goede leidraad tot een rationeel handelen. De ouder wil maar een ding en dat is dat het pestgedrag ogenblikkelijk stopt. Ouders van kinderen die niet direct bij het pesten zijn betrokken, kunnen meer afstand nemen. Daardoor zijn ze beter in staat om duidelijk te maken aan hun kind dat er iets aan het pesten gedaan moet worden. Dit is ook in het belang van de opvoeding en ontwikkeling van hun eigen kind. Als er in de omgeving van een kind gepest wordt, heeft het kind zelf ook last van een onveilige, onprettige sfeer in de groep of de klas.

3. Te verwachten problemen bij de aanpak van pesten.

Ons 'Pedagogisch Klimaat Montessorischool Wageningen, vormt de basis om een veilig schoolklimaat te creëren. De Montessori wellevendheidslesjes en de methode "Sociale Talenten" die wij in de school gebruiken, als daar aanleiding toe is, geeft handvatten om te handelen bij onderstaande situaties en gewenst gedrag te stimuleren.

3.1 Bij het gepeste kind:

Een gepest kind schaamt zich vaak voor zijn gedrag, het voldoet niet aan de normen die ouders graag in hun kinderen terugzien: een vrolijk en vooral onbezorgd kind dat zelfstandig in staat is zijn boontjes te doppen. Pesten is een groot probleem voor kinderen en zorgt ook voor een evenredig groot probleem bij de erkenning en de aanpak ervan. Veel gepeste kinderen doen er dan uiteindelijk ook maar het zwijgen toe en vereenzamen. De angst wordt aanvankelijk nog groter als het pesten bespreekbaar gemaakt wordt door de ouders, waardoor het gepeste kind eens te meer met de gevolgen van het pesten kan worden geconfronteerd. Als represaille kan er in nog heviger mate gepest worden dan daarvoor al het geval was.

3.2 Bij de pester:

De pester zelf ziet zich in zijn machtsspel bedreigd, en dat moet ten koste van alles voorkomen worden. Soms blijken de pesters echter net zo opgelucht als de slachtoffers bij een duidelijke aanpak. Er wordt immers ook aandacht besteed aan hun onmacht om normaal met andere kinderen een relatie op te bouwen. Bij een aantal pesters is dat hun liefste wens waarvoor ze echter helaas onmachtig zijn door het ontbreken van het hanteren van de juiste vaardigheden.

3.3 In de directe kind-omgeving:

Daarnaast is het goed te weten dat er altijd kinderen zijn die zich schuldig voelen omdat ze niet op kunnen komen voor het slachtoffer door actief te helpen of een volwassene te hulp roepen. Dit is vergelijkbaar met het niet te hulp schieten bij het verdrinken van mensen, waar een menigte bij aanwezig is. Ook zijn er altijd kinderen die helemaal niet in de gaten hebben dat er in hun omgeving gepest wordt. Ze zien wel het een en ander gebeuren, maar kunnen de gebeurtenissen niet duiden als pestgedrag, waar de gepeste kinderen erg veel last van ondervinden.

3.4 Bij de ouders:

Ouders van kinderen hebben vaak moeite om hun kind terug te zien in de rol van meeloper of pester. Ouders beschikken niet altijd over de juiste informatie en ook het zich op beperkte schaal voordoen van conflictsituaties tussen groepen kinderen, zorgt ervoor dat er nauwelijks vergelijkingsmateriaal voorhanden is. Een pester op school hoeft zich in de thuissituatie niet als pester te manifesteren. Sommige ouders zien ook de ernst van de situatie onvoldoende in. Zij vertalen het pestgedrag van hun kind in weerbaar gedrag. Hun kind maakt echter een abnormale ontwikkeling door met grote risico's op normatief afwijkend gedrag op latere leeftijd met grote gevolgen. Andere ouders zien er niets meer in dan wat onschuldige kwajongensstreken. Een uitspraak als "Ach iedereen is wel eens gepest, u toch ook?" , "geeft de visie van ouders op dit gedrag aardig weer. Behalve de pester moeten dus ook vaak de ouders doordrongen worden van het ongewenste karakter voor alle betrokkenen van het vertoonde pestgedrag.

4. Uitgangspunten bij ons anti-pestprotocol

- Als pesten en pestgedrag plaatsvindt, ervaren we dat als een probleem op onze school zowel voor de leerkrachten als de ouders, de kinderen, de gepeste kinderen, de pesters en de 'zwijgende' groep kinderen
- De school heeft een inspanningsverplichting om pestgedrag te voorkomen en aan te pakken door het scheppen van een veilig pedagogisch klimaat waarbinnen pesten als ongewenst gedrag wordt ervaren en in het geheel niet wordt geaccepteerd.
- Leerkrachten en overblijfkraften zijn alert op pestgedrag in algemene zin. Indien pestgedrag optreedt, nemen leerkrachten en overblijfouders duidelijk stelling en ondernemen actie tegen dit gedrag. De verantwoordelijkheid blijft te allen tijde

liggen bij de leerkrachten.

- Wanneer pesten, ondanks alle inspanningen weer optreedt, voert de school de uitgewerkte protocollaire procedure uit.
- Dit pestprotocol wordt door het hele team en de oudervertegenwoordiging onderschreven en ook alle ouders ter inzage aangeboden.

5. Inhoud anti-pestprotocol

Het pestprotocol vormt de verklaring van de vertegenwoordigers van de school en de ouders waarin is vastgelegd dat men pestgedrag op school niet accepteert en volgens een vooraf bepaalde handelwijze gaat aanpakken.

Montessorischool Wageningen wil voor alle kinderen die de school bezoeken een veilige school zijn. Dit betekent dat de school expliciet stelling neemt tegen pestgedrag en concrete maatregelen voorstelt bij voorkomend pestgedrag.

5.1 maatregelen en procedure

5.2.1 Preventieve maatregelen:

1. De leerkracht bespreekt regelmatig met de leerlingen de “10 gouden regels”, de algemene afspraken, de regels in de groep en de school. Het onderling plagen en pesten wordt benoemd en besproken in alle groepen van de school en vanaf groep 3 t/m 8 worden de regels van het pestprotocol expliciet besproken. In groep 1 en 2 wordt hier ook aandacht aan besteed op het niveau dat bij kleuters past.
2. Tijdens de week van de Veilige School (landelijke Week tegen het pesten) gaat het teamlid met de taken van aanspreekpunt tegen het pesten en/of contactpersoon vertrouwenspersoon de groepen rond, met een presentatie over de 10 gouden regels, de 3 V's, de veilige school en uitleg over hoe zij voor de kinderen te bereiken is.
3. Indien de leerkracht daartoe aanleiding ziet, besteedt hij of zij expliciet aandacht aan pestgedrag in een groepsgesprek.
4. Ons “Pedagogisch Klimaat” wordt gebruikt en zo nodig, de methode “Sociale Talenten”.
5. De school belegt aan het begin van ieder schooljaar de volgende taken binnen het team: 1. aanspreekpunt tegen het pesten (dit kan ondergebracht worden bij de contactpersoon vertrouwenspersoon), 2. coördinator van het anti-pestbeleid. De school zorgt ervoor (o.a. via de schoolgids) dat leerlingen en ouders weten wie op school het aanspreekpunt pesten is en wie het anti-pestbeleid coördineert.

5.1.2 Curatieve maatregelen:

1. Indien er sprake is van pestgedrag op een van de speelpleinen van de school, kan er tijdens het overblijven een beroep gedaan worden op de leerkrachten. Als er zich problemen voordoen, wordt dit gemeld bij de leerkracht van het betreffende kind en deze zal het later bespreken met de betrokken personen.
2. In eerste instantie is het aanspreekpunt, als het om pestgedrag gaat, de leerkracht. Ook het aanspreekpunt pesten is mede verantwoordelijk voor het opvangen van de (ouders van de) gepeste leerling. Samen brengen zij de situatie in kaart en de mogelijke acties gericht op het oplossen van de pestsituatie. Daarbij verwijst en begeleidt het aanspreekpunt pesten eventueel naar andere medewerkers binnen of buiten de school.
3. Indien er sprake is van incidenten betreffende pestgedrag wordt dat met de betrokken kinderen besproken door de leerkracht van het kind. Voorafgaand aan de gesprekken met het kind vindt een gesprek met diens ouders plaats. We zien de rol van ouders als belangrijk in het oplossen van het pestprobleem. De gesprekken met het kind staan niet op zichzelf maar worden regelmatig herhaald om het pestprobleem aan te pakken. Van deze gesprekken worden aantekeningen gemaakt in het leerlingdossier van zowel de pester als het gepeste kind. Dagelijks wordt aandacht besteed aan het probleem. Het gepeste kind vertelt hierbij wat hij/zij als vervelend-gepest beschouwd. Het gepeste kind wordt hierdoor weerbaarder en zich bewust van wat voor hem/haar acceptabel is. De pester verantwoordt het waarom van zijn/haar pestgedrag. We beschouwen het zich bewust worden van het gedrag als belangrijk onderdeel van het oplossen van het pestprobleem.
4. Ook als er sprake is van herhaald pestgedrag worden de ouders van de pester in een gesprek op school op de hoogte gesteld van de ongewenste gebeurtenissen. Dit gesprek wordt gevoerd door de leerkracht en gebeurt in het bijzijn van de pester. Aan het eind van dit oudergesprek worden de afspraken met de pester uitdrukkelijk doorgesproken en ook vastgelegd en ondertekend door alle partijen. Ook de op te leggen sancties bij overtreding van de afspraken worden daarbij vermeld. Gedacht kan worden aan uitsluiting van met name de situaties die zich in het bijzonder lenen voor pestgedrag. Daarbij kan gedacht worden aan: buitenspelen, overblijven, bewegingsonderwijs, excursies, schoolreisjes en bibliotheekbezoek. De directeur van de school wordt uiterlijk in dit stadium op de hoogte gesteld van de gesprekken met de kinderen en de ouders en kan de gemaakte afspraken terugvinden in het leerlingdossier.
5. Indien het probleem zich toch blijft herhalen meldt de leerkracht dit gedrag aan de intern begeleider en de directeur van de school. De leerkracht heeft – eventueel samen met het aanspreekpunt pesten - een overzicht gemaakt met daarin de data van de gebeurtenissen, de data en inhoud van de gevoerde gesprekken en de vastgelegde afspraken zoals die gemaakt zijn om het pesten aan te pakken.
6. De directeur roept de ouders op school voor een gesprek en zal dit gesprek samen met de intern begeleider voeren. Ook het kind kan in dit gesprek betrokken worden. Ook dit gesprek zal aan het dossier van het kind toegevoegd worden.
7. Indien het gedrag niet verbetert kan er een verwijzing plaatsvinden naar het maatschappelijk zorgsysteem.
8. Een en ander wordt zorgvuldig gedocumenteerd in het leerlingdossier van de zorgprocedure.

9. Indien het pestgedrag van de pester niet aanzienlijk verbetert, en / of de ouders van het kind werken onvoldoende mee om het probleem ook aan te pakken kan de directeur van de school overgaan tot bijzondere maatregelen als daar zijn: isoleren van de pester of een tijdelijke uitsluiting van het bezoeken van de lessen van de school; hiervoor wordt gebruik gemaakt van het protocol "Toelating, schorsing en verwijdering" dat door de stichting PPO de Link wordt gehanteerd. Dit staat beschreven in de schoolgids en op de website van de stichting.

5.2 De concrete pedagogische invulling als handvat van het pestprotocol

Formulieren en procedures leiden op zichzelf niet tot het verdwijnen van ongewenst gedrag. Wel is het belangrijk om in zaken als pestgedrag duidelijk te monitoren hoe het verloop van een casus wordt behandeld want er is veel tijd mee gemoeid en er zijn ook vele betrokkenen. Onderstaande tekst geeft concrete invullingen en handreikingen in het pedagogisch handelen vanuit de professionele schoolomgeving.

Indien, bij het signaleren van een pestprobleem de leerling dat niet aan de leerkracht durft te vertellen, kan het kind naar een leerkracht van eigen keuze gaan. Op school is er een contactpersoon van de vertrouwenspersonen en een aanspreekpunt pesten waar het kind naar toe kan gaan; als het kind een andere leerkracht kiest, mag dit ook. Deze leerkracht koppelt het probleem vervolgens terug naar de direct betrokken leerkracht alsmede de directeur van de school. Geheimhouding van dit probleem moet bij deze terugkoppeling gewaarborgd zijn.

De leerkracht heeft een zeer belangrijke rol. De leerkracht zal helder en duidelijk moeten maken dat dit ongewenste gedrag volstrekt niet geaccepteerd wordt.

De leerkracht biedt in eerste instantie de gepeste leerling bescherming, spreekt zwaar en ernstig met de pester en zijn ouders en richt zich vervolgens op de zwijgende middengroep en de meelopers.

5.2.1 Hulp aan het gepeste kind:

De begeleiding van het gepeste kind is van groot belang. Het kind is eenzaam en slachtoffer en heeft recht op professionele zorg vanuit de school. Naast het voorkomen van nieuwe ongewenste ervaringen staat het verwerken van de ervaringen. Dit gebeurt door achtereenvolgens:

- Gesprekken met de leerkracht van het kind, de contactpersoon van de vertrouwenspersoon of andere leerkracht aan wie het kind zijn verhaal heeft toevertrouwd. De voorkeur gaat uit naar de leerkracht van het kind. Bij het monitoren van ontwikkelingen is het van belang naast incidentele momenten ook vaste momenten van gesprek in te bouwen waarin het kind gevraagd wordt naar de gewenste vooruitgang. Het doel is tweeledig: zowel het signaleren van nieuwe prikkels als het verwerken van de eerdere ervaringen.
- Er wordt op maat gekeken naar een bij het kind passende manier om de ervaringen te verwerken.

5.2.2 Hulp aan de pester:

De pesters hebben in ons pedagogisch stelsel ook recht op hulp. Zij zijn niet in staat om op een normale wijze met anderen om te gaan en hebben daar onze professionele hulp bij nodig. Die hulp kan bestaan uit de volgende activiteiten:

- Een gesprek vanuit het protocol waarin ondubbelzinnig zal worden aangegeven welk gedrag niet geaccepteerd wordt op de school. Dit gesprek wordt gevoerd als een slecht-nieuwsgesprek. Er wordt een schriftelijk verslag van gemaakt. Een duidelijk afspraak voor een vervolgesprek op termijn ongeacht de ontwikkelingen en welke straf er zal volgen indien het pestgedrag toch weer voorkomt.
- Pestgedrag wordt binnen het team van de school gemeld, zodat al het personeel alert kan reageren.
- De ouders van zowel de pester, als van het gepeste kind, worden geïnformeerd.
- Van alle gesprekken met de pester en /of ouders worden verslagen gemaakt. Indien deze activiteit geen oplossing biedt, voert de leerkracht een aantal probleemoplossende gesprekken met de leerling waarbij getracht zal worden de oorzaak van het pesten te achterhalen. Daarnaast proberen we de pester gevoelig te maken voor hetgeen hij/zij aanricht bij het gepeste kind.
- Als het pestgedrag blijft voortduren roept de school de hulp in van het Samenwerkingsverband. Indien dit alles niet leidt tot een verbetering, zal de ouders geadviseerd worden te kijken naar een andere school voor hun kind.

5.2.3 Hulp aan de zwijgende middengroep en de meelopers:

De zwijgende middengroep is, als eerder beschreven in dit stuk, van cruciaal belang in de aanpak van het probleem. Pesten is immers een probleem van de hele groep. Als de groep eenmaal in beweging is gebracht, door middel van een interventie passend bij de groep, hebben kinderen die pesten veel minder te vertellen.

5.2.4 Hulp aan de ouders:

Voor de ouders van het gepeste kind is het van belang dat de school ernst maakt met de aanpak van het pesten. Met de ouders van het gepeste kind zal overleg zijn over de aanpak en de begeleiding van hun kind.

De ouders van de pesters moeten absoluut op de hoogte zijn van wat er met hun kind gebeurt. Zij hebben er recht op te weten dat hun kind in sociaal opzicht bepaald zorgwekkend gedrag vertoont dat dringend verbetering behoeft.

- De ouders van de zwijgende middengroep en de meelopers moeten zich bij de leerkracht kunnen melden als zij van hun kind vernemen dat er een kind gepest wordt. Ook voor ouders moet een klimaat geschapen worden waarin het duidelijk is dat de school open staat voor dit soort meldingen.
- Ouders kunnen hun kinderen zeggen dat zij het verschrikkelijk vinden als kinderen elkaar pesten. Dat als hun kind het ziet, het zeker niet mee moet pesten, maar stelling moet nemen. Indien het kind die stelling niet durft te nemen, het altijd aan de ouders of aan de leerkracht moet vertellen. Praten over pesten is fundamenteel

iets anders dan klikken. Ouders kunnen hun kind daarin ondersteunen en begeleiden.

6. De 10 gouden regels met de 3 'V's'

Ons Pedagogisch Klimaat is beschreven in een apart document. Dit is op basis van de 10 gouden regels; samengevat in de 3 V's: zo handel je Veilig, Verantwoordelijk en Vriendelijk. Hiervoor verwijzen wij naar het pedagogisch klimaat. Hieronder staande 10 gouden regels beschreven.

**De 3 V's; handel je :
Veilig, Verantwoordelijk en Vriendelijk ?**

De 10 Gouden Regels:

1. Ik praat op een vriendelijke manier met en over anderen.
2. Ik zorg er mee voor dat iedereen het fijn heeft op school.
3. Ik ben op school bezig met mijn werk.
4. Ik werk en speel rustig zonder anderen te storen.
5. Ik werk netjes en maak af waarmee ik begon.
6. Ik help een ander als hij/zij om hulp vraagt.
7. Ik ga met zorg om met materialen.
8. Ik zorg er mede voor dat de school netjes blijft.
9. Als een kind zegt: "Stop", dan houd ik op.
10. Als ik een ruzie niet zelf kan oplossen, vraag ik hulp van een volwassene.

*Is er verschil tussen klikken en melden? Nou en of!
Bij klikken wil je dat de ander straf krijgt
Bij melden wil je dat het ongewenste gedrag stopt!*

**Word je gepest, praat er thuis en op school over!!
Je mag het niet geheim houden!!**